

на не само до сарматите, но и до скитите... ПАЗИ В ТАЙНА ТЕЗИ ПРОЕКТИ. Ако замина за Унгария никои, освен неколцина приятели не бива да знае.“

През юни: „Бъди сигурен, че ако ми дадат време... ще съчиня нещо, от което ще си доволен... Когато се сравнявам с древните, повече вярвам в себе си. Седна ли да работя сериозно, няма да се изложа пред никого...“ Къде е бил Поджо после, не се знае. Според Корниани наистина е живял, кой знае защо, в Унгария. Според Тонели отишъл направо във Флоренция. Не знаем също дали мистериозната му сделка с Ламбертески е станала. Името на Ламбертески изчезва от кореспонденцията на Поджо, а това кара Гошар да мисли, че Поджо е редактирал писмата си, преди да ги издаде...

Сделката може и да не е станала, но какво се е утаило на дъното на този епизод? Ето какво: ЛАМБЕРТЕСКИ ПРЕДЛАГА НА ПОДЖО ДА НАПИШЕ НЯКАКВА ТАЙНА ИСТОРИЧЕСКА КНИГА. ТАЙНАТА ТРЯБВА ДА СЕ ПАЗИ ТОЛКОВА СТРОГО, че Поджо е принуден да работи в Унгария, докато всички предполагат, че той е в Англия. За написването на книгата трябва да изучи гръцки автори... ПРЕДСТОИ МУ ДА СЕ СЪСТЕЗАВА С АНТИЧНИТЕ ИСТОРИЦИ, КОЕТО ХЕМ МУ ХАРЕСВА, ХЕМ ГО ПЛАШИ. И накрая приема да пази тайна, а тя показва, че предложената работа може да е била и литературна, и научна, но не е била съвсем чиста [21], с. 393.

Ламбертески има моралното право да предложи такова нещо на Поджо, понеже последният веднъж вече е хванат ВЪВ ФАЛШИФИЦИРАНЕ. Няколко години по-рано Поджо издава при Николи „Коментарите на Св. Асконий Педиан“.

„Никои никога не е виждал оригинала на тези „Коментари“, а Николи преписва всички копия от копията, които Поджо му изпраща от Констанц. Успехът им е огромен, макар че... учените бързо се ориентират, че тук работата е съмнителна... Успехът на фалшивия Асконий Педиан води до серия от други фалшификати пак от името на същия измислен автор, но те са твърде груби и незабавно биват разобличени. Поджо... се оказва по-изкусен от другите...“

Преди да подхване аферата си с Тацит, той се опитва да продаде на Козма Медичи и Леонело д'Есте някакъв великолепен екземпляр от Тит Ливий и пак го прави в тайнствена обстановка: пак манастир на далечен остров в Северно море, шведски монаси и пр. Тук едва ли става дума за фалшифицирано съчинение, по-вероятно е въпросният екземпляр да е бил фалшифициран. „Знае се, че Поджо владее ломбардския почерк до съвършенство и именно с такъв ръкопис той съблазнява... принцовете. Но ра-